

enige om de separate Fonds, men jeg vil tillige sige, hvad denne Seminariefond angaaer, at jeg slet ikke vil have Noget imod at faae den heelt bort, naar den ærede Medlem vil hjælpe mig med at faae det ind under Statskassen, saaledes at Statskassen igjen udreder, hvad der behøves til Seminarierne. Ja, jeg vil gaae endnu videre, thi dette vil maaffee det ærede Medlem selv ansee for at være vel strengt; jeg vil sige, at jeg endog saa vil gjøre det, dersom det ærede Medlem saa vil hjælpe mig paa Sorø Academies Budget og være villig til at lade de 7,600 Rd. blive udrede af dette. Da jeg nu er ved at tale om Seminariefonden, kan jeg maaffee tillige besvare nogle Hentydninger, som bleve rettede til mig angaaende Seminariefonden og Seminarierne. Jeg vil da sige det ærede Medlem, at det ingenlunde er behageligt for mig, men jeg troer, det vil være nødvendigt for mig at tage under meget alvorlig Overveelse, om det ikke kan stemme med fornuftige Hensyn til Skolevæsenets Interesse at nedlægge eet eller flere af Seminarierne. Jeg lover paa ingen Maade, at jeg, hvis jeg har den Gæde til den Tid at beklæde denne Post, da i næste Session vil indbringe et Lovforslag derom; men jeg lover, at jeg skal gjøre det til Gjenstand for meget alvorlig Overveelse, hvorvidt det kan lade sig gjøre eller ikke, og kommer jeg til det Resultat, at det kan lade sig gjøre, skal ogsaa Lovforslaget komme. — Det var dernæst det kongelige Theater, som det ærede Medlem henlede det høie Things Opmærksomhed paa; navnlig gjorde han da opmærksom paa, at man skal stryge de 15,000 Rd. til Sæd tillæg, og saa kunde man derhos nedsette det ordinære Tilskud med 20,000 Rd. Lader os tage denne Sag ganske roligt. Hvorledes forholder det sig med det kongelige Theater? Vi ville dog ikke nægte, at Theatret har en høj Grad af Indflydelse paa og Betydning for hele den dramatiske Litteratur og derigjennem tillige i større eller mindre Grad for Digtervirksomheden her i Landet i det Hele. Man

vil dog vel heller ikke nægte mig, at det kongelige Theater har en stor Indflydelse paa, hvad man kalder den gode Smag, som dens Fører og Leder; og ligeledes troer jeg, man maa indrømme, at naar man gaaer hen i det kongelige Theater og seer dygtige Mesterværker fremstillede af dygtige Kunstnere, saa er Resultatet det, at man forlader Theatret med et vækkende og belærende Indtryk; man er bleven opvakt og belært, og man gaaer derfra med et godt Indtryk. Væg nu hertil, mine Herrer, at en stor Mængde af vore Medborgere i de meest forskjellige Stænder sætte særdeles stor Pris paa denne Kunstanstalt, saa troer jeg, at De, naar De ville tage disse Ting i Betragtning, maae erkjende, at det er den Ministers Pligt, hvem Bestyrelsen af Theatret er betroet, at fremkomme med et saadant Forslag paa Finantsloven, som er stiftet til at holde Anstalten istand til at opfylde dens Opgave; men dertil horer blandt Andet ogsaa, at de forskjellige Functionærer, som virke i Anstaltens Tjeneste, kunne gjøre det med Eyst og med Fortrosthed til Fremtiden. Derfor, mine Herrer, har jeg tilladt mig at gjøre det Forslag, som er fremkommet paa Finantsloven, og jeg troer ikke, at Theatret, saaledes som Organisationen er i Diebløkket, kan bære sig med en mindre aarlig Bevilling end den foreslaaede. Men jeg tilstaar tillige, at det høie Thing kan sige til mig: Du har ogsaa en anden Opgave, den nemlig at forelægge os en Theaterlov, som forudsætter en anden Ordning, og som nutilgen kunde være mere economisk. Dertil kan jeg sige, at det for Tiden er Gjenstand for min Bestræbelse, og jeg kan forsikre Dem om, at det ikke er noget ganske let Arbejde, at tilveiebringe en Theaterlov, om hvilken jeg har det Haab, den forventning og Tro, at det høie Thing vil modtage den, og tillige det Haab, den Tro og forventning, at det høie Thing, naar det vedtager Loven, da ogsaa kan have den Forviisning, at Theatret kan opfylde sin Hensigt. Jeg haaber, at det skal lykkes mig ganske snart